

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 14. do 20. studenog 2022.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
14.11.	Sv. Nikola Tavelić Ponedjeljak	07:30 18:00	+ Ivana Bajac Mlinarić, + Božica Bajac
15.11.	Sv. Albert Veliki, biskup i crkveni naučitelj Utorak	18:00	+ Željka Udiljak; Nikola i Marijan Matešić, Ana i Josip Barbić; Slavica i Zlatko Tuškan, Milka i Stjepan Juran; Josip i Marica Šipuš i ob. Cvetković; Marija i Josip Glavinić, ob. Grdina i Špoljarec; Marin i Branko Jaramaz, Jelica Pavlinić; Kate i Josip Kušević, ob. Kušević, Šipuš i Kos, za jednu bolesnu osobu; za sve pripadnike 13. domobranske pukovnije, poginule i nestale
16.11.	Margareta Srijeda	07:30	+ nema nakane
17.11.	Sv. Elizabeta Ugarska Četvrtak	07:30 18:00	+ Mario, Ana i Antun Milčić + Ankica Rožić; za sve žrtve Vukovara da se ne zaboravi
18.11.	Roman Petak	09:00	+ nakana za sve nerođenu djecu
19.11.	Janja Asiška Subota	07:30 11:00	+ nema nakane + krštenje Maša Kralj
20.11.	34. Nedjelja Isus Krist – Kralj Svega Stvorenja Nedjelja	09:00 10:30 11:30 18:00	+ Boris, Marko i Rajka Matešić; Zdenka Pilčik; ob. Gagula, Vučković, Čanić + pro populo; Agata, Josip, Ana i Mijo Bišćan; Pero i Jelka Ružić, Mijo i Jagoda Andrijić krštenje Vjera Bočić + Ivanka Kuhar; Manda i Franjo Jukić

NOVI CENTAR - KARLOVAC
<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
TRIDESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU
13.11.2022. - GODINA X., BR. 13

»Svojom ćete se postojanošću spasiti.«

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Dok su neki razgovarali o Hramu kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče Isus: »Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.« Upitaše ga: »Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?« A on reče: »Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije odmah svršetak.« Tada im kaza: »Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba. No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mogega. Zadesit će vas to radi svjedočenja. Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu! Tà ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik. A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti. Svi će vas zamrziti zbog imena mogega. Ali ni vlas vam s glave neće propasti. Svojom ćete se postojanošću spasiti.«

Riječ Gospodnja. (Lk 21, 5-19)

Misli za današnje evanđelje

Isus ne prijeti nego upozorava

Odlomak današnjeg Evanđelja zvuči zastrašujuće: propast će sjajni jeruzalemski hram, u svijetu će vladati ratovi, prevrati, potresi, oskudice i bolesti, na Isusove učenike obrušit će se progonstvo. Tko bi želio živjeti u takvom svijetu. A ipak to je svijet u kojem i mi kršćani živimo. Proročanstvo o propasti hrama ispunilo se nekoliko desetljeća nakon Isusove smrti. Evanđelist Luka u svezi s time razmišlja i o završetku ovoga materijalnoga svijeta. Ljudi rado govore o propasti svijeta, Evanđelje tu vijest ne koristi. U svijetu ima svakovrsnih zala zato što ima zla u čovjeku. Njega valja mijenjati, njegovu nutrinu. Kršćanin je pozvan izgrađivati ovaj svijet, a ne sjediti i dangubiti, kako Pavao upozorava vjernike u Solunu, pozvan je boriti se protiv zla, donositi mir, ali i trpjeti za svoju vjeru i uvjerenje kada to zatreba. Tko bude tako živio, ne mora se bojati kraja ni dana Suda, jer mu „ni vlas s glave ne će propasti“. Isus ne želi strašiti – to je najlakše- on štoviše izričito upozorava svoje da se ne prestraše kad čuju za ta zla i da se ne daju zavesti od lažnih proroka i

proročanstava. Budu li vjerni Bogu, sve će nadvladati. Pokajmo se sada za svoje slabosti i grijeha i molimo od Boga oprostjenje i snagu za život u vjernosti njemu.

1. *Kako živiš danas, i usklađuješ li svoj život s voljom Božjom...*

2. *Boj se kako ti živiš, a ne boj se znakova vremena....*

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Župna kateheza za prvopričesnike biti po sljedećem rasporedu: **A smjena SRIJEDA:** 9-10 sati; 16-17 sati; **B smjena PONEDJELJAK:** 09-10 sati; 16-17 sati. Č. sestra Antonija vodi župnu katehezu za prvopričesnike.
- U srijedu **17. studenoga 2021.** u **18,00 sati** sveta misa je za Vukovar, sve poginule i nestale, ranjene i uciviljene **DA SE NIKADA NE ZABORAVI**, nakon Mise kratka molitva ispred Šetališta Grada Vukovara, gdje će se zapaliti lampioni. Neka ono što činimo bude dostojanstveno, prema svim poginulima i nestalima u Vukovaru i prema njihovim obiteljima.
- U četvrtak, **18. studenoga 2021.** u Republici Hrvatskoj državni blagdan: Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata; Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje. Narod koji cijeni i poštuje svoju prošlost ima i svoju budućnost. Postoje vrijednosti oko kojih se ne možemo cjenkati ili prepirati, bez obzira na različitosti u bilo kojem području. Zato nas današnji dan želi na to podsjetiti, ujediniti u molitvi i zahvalnosti.
- I ova liturgijska godina polako dolazi do svoga kraja, te uskoro započinjemo novo darovano vrijeme – vrijeme došašća, koje nas poziva na budnost, odricanje i činjenje dobrih djela, te na ustrajnu i djelatnu molitvu.

Siniša Glavašević

PRIČA O GRADU

Autor je napisao da odustaje od traženja pravde, od pokušaja da ideale podredi vlastitom životu. Odustaje od mnogih stvari zato što uviđa da nastojanje nema smisla. Odustao bi, napominje, i od sebe samoga, ali shvaća da je odgovoran za svoj grad i za nepravdu koja mu je nanesena. Shvaća da nema nikoga tko bi Vukovarcima želio i mogao pomoći, i da se moraju pobrinuti sami za sebe. Njihova je dužnost da se pobrinu sami za sebe kako bi neprijateljima pokazali da im ne mogu tek tako oduzeti sve što su gradili čitav život. Da bi im pokazali kako nemaju pravo uništavati ljudima sreću i uspomene. Sramotno je ljudima oduzeti uspomene jer nas one održavaju budnima, one nas podsjećaju na to tko smo i kamo pripadamo. One su ključ za građenje budućnosti. Čovjek bez uspomena čovjek je bez prošlosti, a čovjek bez prošlosti je sjena. Samo sjena što tumara uokolo u potrazi za srećom. Nije u redu ljudima razarati domove jer oni simboliziraju mnogo više od mjesta u kojem se

netko rodio i odrastao. Oni simboliziraju ljubav, brigu i zajedništvo. Oni simboliziraju život. Naposljetku autor kaže da je grad u našim srcima, da smo to mi. To je istina. Grad se može shvatiti na više načina. Najprije kao prostor s građevinama i okupljalištima. Zatim kao mjesto koje nam nešto znači i koje živi u nama onoliko koliko i mi u njemu. Čak i kada smo daleko, ono je prisutno, urezano u naše srce i pohranjeno u našoj duši. Stoji ondje i pomaže nam da idemo dalje, te nam u teškim trenucima daje snage i podsjeća nas na to tko smo i kamo pripadamo. Dokle god ga imamo, imamo za što živjeti.

PRIČA O LJUBAVI

Svake se godine iznova prisjećamo ratnih strahota i svake nam je godine iznova teško ponovno osjetiti istu bol. Vraćaju nam se uspomene i na neki način iznova proživljavamo rat. Sjećamo se gubitka, stradanja i svega onoga čega se ne želimo sjećati. No uz svu tu bol sjetimo se i ponosa koji smo osjetili kad smo shvatili koliko smo dugo uspješno branili svoju državu. Iako nismo bili bog-zna-što moćni, dali smo sve od sebe. Krenuli smo u taj rat sa srcem i nadom. Mnogi su se borili i srcem i dušom, no ipak su poginuli. Ali ne uzalud. Njihove žrtve su pomogle ovoj državi i njihovi životi nisu izgubljeni. Samo su završili ranije nego što su trebali. Branitelji, naši spasitelji, temelj su ovoga društva - i ponos koji osjećamo njihova je zasluga. Njihova bol, suze i muka simbol su svega što predstavlja nas kao narod, kao ljude. Zato bismo se svake godine, prije svega, trebali prisjetiti njih, jer oni su dali svoje živote kako bismo mi mogli živjeti u slobodnoj državi. Njihovi životi i smrti stup su našega naroda i usmjeravaju nas dalje. Pokazuju nam da vrijedi ići dalje, da se vrijedi truditi. Pokazuju nam da vrijedi živjeti.

PRIČA O VREMENU

Vrijeme prolazi: nekad brzo, a nekad sporo. Obično nam ono što nas razveseli prođe brže, a ono što nas rastuži traje. Neki ljudi "odgađaju život" misleći da imaju vremena. I imaju, ali malo. Neizmjerno malo. Koliko god se trudili zaustaviti vrijeme, usporiti ga, ono i dalje ide. Teče. Protječe. A mi se prečesto, ili osvrćemo na nešto što se zbilo u prošlosti, ili pak planiramo nešto što će se zbiti u budućnosti. Mi zapravo i ne živimo u sadašnjosti, a trebali bismo. Trebali bismo se orijentirati na ono što možemo učiniti sada i ovdje, a ne na ono što ćemo učiniti jednom i tamo negdje, za desetak godina. Zato što kada planiramo život mi ga zapravo tratimo. A nemamo vremena za to. Imamo samo jedan život, u prosjeku 70-80 godina. Trećinu života prespavamo. Ostatak protratimo na gluposti. I što smo učinili? Ništa. Samo smo zauzimali prostor na Zemlji. Ja ne kažem da svatko treba pod svaku cijenu postati svjetski poznat, dobiti Nobelovu nagradu, samo kažem da nam je život dan da ga proživimo, a ne da ga protratimo. Promotrite riječ ŽIVOT i riječ ŽIVJETI. Uočavate li sličnost? Riječ život simbolizira nešto što nam je dano, nešto što posjedujemo, a riječ živjeti simbolizira radnju. Možemo je izvršiti, ali i ne moramo. Možemo ustati i boriti se za sebe, a možemo i pognuti glavu i prepustiti drugima da se bore. To je naš izbor. Sve na svijetu je naš izbor, pa čak i život. Imamo toliku slobodu po pitanju svega, a zapravo je ne zaslužujemo. Nismo joj dorasli. Ali joj možemo dorasti. I to je naš izbor. Ha, tko bi rekao!? Sve na svijetu je naš izbor! Sve! No, postoje dobri i loši izbori, a koje ćemo birati... pa, i to je naš izbor.